

Personlig vækst

“Dit liv er en gave fra Gud.
Hvad du gør med dit liv
er din gave til Gud.”

Ting som skiller mennesket fra resten af skaberværket

1. Kun mennesket bliver formet. Det viser at Gud gik mere intimt til værkt når han skabte mennesket
2. Kun om mennesket står det at Gud blæste livsånde ind i dem.
3. Kun mennesket bliver skabt i Guds billede.
4. Kun mennesket får som opgave at herske over resten af skaberværket.

Når man læse 1. Mosebog kapitel 1-2 ser man at mennesket har en helt speciel plads i Guds skaberværk. Mennesket er unikt ikke kun når det kommer til hvorledes det blev skabt, men det har også en unik position.

Når Gud skabte universet, fugle, krybdyr, planter og træ så står det at Han “talte” ting ind i eksistens. Men når Gud skabte mennesket står det at Han formede menneske og blæste livsånde ind i hans næsebor. Med andre ord så var menneskets tilblivelse meget mere personlig end dyrenes tilblivelse. Det står heller ikke om nogle af dyrene at Gud blæste livsånde ind i dem og kun om mennesket står det at de er skabt i Guds billede.

En anden ting der skiller mennesket fra resten af skabningen er at det det er kun om mennesket der står “...de skal herske over havets fisk, himlens fugle, kvæget, alle de vilde dyr og alle krybdyr, der kryber på jorden.” (1. Mosebog 1:26).

Skabt til at lede

Når Gud skabte mennesket så blev det skabt for at være en leder, og evnen til at lede både sig selv og andre er en af de ting der skiller mennesket fra dyrene.

1. Mosebog 1:26-28

Gud sagde: »Lad os skabe mennesker i vort billede, så de ligner os! De skal herske over havets fisk, himlens fugle, kvæget, alle de vilde dyr og alle krybdyr, der kryber på jorden.« Gud skabte mennesket i sit billede; i Guds billede skabte han det, som mand og kvinde skabte han dem. Og Gud velsignede dem og sagde til dem: »Bliv frugtbare og talrige, opfyld jorden, og underlæg jer den; hersk over havets fisk, himlens fugle og alle dyr, der rører sig på jorden!«

I modsætning til dyrene så har mennesket en unik evne til at skabe sig et billede af hvorledes deres fremtid skal være, for så at arbejde målrettet imod realiseringen af den drøm de bærer på.

Gud skabte mennesket for at det skulle være en “hersker” og derfor tror jeg alle mennesker har en indre trang til at rejse sig over omstændigheder og lede både sig selv og andre.

Brug den gaven Gud har givet dig

Gud har givet mennesket en unik evne til at ikke kun leve efter instinkter, men til at udvikle sig selv, både fysisk, sjæleligt, og åndelig. Derfor tror jeg også Gud forventer at vi tager det talent Han har givet os og gør noget med det.

I Mattæus 25:14-29 kan vi læse lignelsen om de betroede talenter. I denne lignelse læser vi om tre forskellige personer som alle får udleveret talenter som de skal forvalte. Det står at alle fik talenter, “...enhver efter hans evne”, og senere så kom herren igen for at gøre op regnskab med sine tjenerne.

De to første tjenerne havde brugt de talent de var givet og talenterne havde fordoblet sig. Til dem siger herren “...Godt, du gode og tro tjener; du har været tro i det små, jeg vil betro dig meget.”. Men den sidste tjener havde gravet ned sit talent og når han skulle aflægge regnskab så fik herren igen det samme talen som han tidligere havde givet tjeneren. Til denne tjener siger herren “...Du dårlige og dovne tjener!”.

Gud har behag i at vi tager det Han har givet os og forvalter det på en sådan måde at det forøges. Når Han ser initiativ fra vores side, og at vi bruger det vi er blevet givet, så er han også mere end villig til at velsigne os med mere.

Han har skabt dig med gaver og talenter, og Han forventer faktisk at du tager hvad Han har givet dig og udvikler det. Dit liv er en gave i fra Gud, men hvad du gør med det liv Han har givet dig er din gave til Ham.

Det er ikke kun op til Helligånden

Mange har den indstilling at det havde vært skønt om Helligånden simpelt hen kunne tage over kontrollen, så de ikke synet længere og altid kun gjorde det som var Guds vilje. Men dette er ikke måden Gud arbejder på.

Gud kommer ikke til at overstyre dig, så du pludselig kun gør det som er Hans vilje. Han ønsker at din tjeneste og liv for Ham skal være noget som kommer ud af dit eget valg og initiativ. Derfor er din vækst, både åndelig, sjæleligt og fysisk ikke kun op til Gud.

Det betyder ikke at Han ikke vil hjælpe dig, men det betyder at når du tager initiativet så vil han være der og bakke dig op. Men om du kun sidder og venter på at noget skal ske, så kommer nok ingen ting til at ske.

Vækst kræver lederskab

Men fordi vi lever i en falden verden, så må der altid lederskab til om man ønsker vækst. Dette gælder ikke kun når det kommer til menighed, organisation eller business, men også når det kommer til personlig vækst.

Dem som vokser og udvikler sig når det kommer til deres personlige liv, er dem som tager ansvar for deres eget liv, disciplinere sig og leder sig selv mod success. Om du overlader din personlige udvikling til tilfældigheder, så vil du aldrig opleve at blive den Gud har skabt dig til at være; du vil blive et resultat af samfundet rundt dig.

Det var en præst en gang der gik forbi en nydelig have med vakre blomster og fontener. Han stoppet op og beundret det vakre synet.

Mens han stod der kom gartneren forbi og præsten følte han måtte gøre det klart for denne gartner at han måtte huske at takke Gud for denne have. Gartneren var enig og sagde: "Ja, om ikke det havde vært for Gud så havde ingen af disse ting vokset op. Det er jo Han der giver alting liv." Han stoppet nogle sekunder også tilføjet han: "Men du skulle have set hvorledes det så ud når Gud havde denne haven for sig selv!"

Dette er en god historie som viser samarbejde mellem Gud og os mennesker når det kommer til vores liv. Om du ønsker personlig vækst så kræver det lederskab. Ikke nødvendigvis at du må have en leder over dig, men at du tager ansvar for dit eget liv og leder dig selv.

Ordsprogenes bog 14:8

*Det er den kløgtiges visdom at give agt på sin færd,
tåbernes dumhed bedrager.*

Tag ansvar for den du er

Mange har overladt sin personlige vækst til tilfældigheder og resultatet er at de egentlig ikke er sig selv - selv om de måske tror de er sig selv. Den de er, er den andre mennesker rundt dem har formet dem til at være.

Når de så bliver ældre og ender op men en personlighed som mangler både karakter, integritet og selvdisciplin, så tror de at det bare er sådan de er og at de ikke kan gøre noget mere med det. Men den som bestemmer hvem og hvordan du skal være er dig selv.

En som har nemt ved at blive vred undskylder sig ofte med at "det er bare sådan jeg er, så jeg kan ikke gøre noget for det", men det stemmer ikke. Du er ansvarlig for den person du er og om du ønsker så kan du faktisk forandre dig.

Saul og David

Saul og David er et godt eksempel fra Bibelen på to mennesker som begge fik et kald i fra Gud, men hvor en lykkedes og hvor en mislykkedes.

Saul var den første som blev udpeget til konge og han var uden tvivl en mand som have kongelig potentiale i sig, for om ikke så tror jeg ikke Gud havde udvalgt ham til konge.

1. Samuelsbog 9:1-2

I Benjamin boede en velstående mand, der hed Kish. Han var søn af Abiel, søn af Seror, søn af Bekorat, søn af benjaminitten Afia. Han havde en søn, der hed Saul; han var en smuk ung mand. Ingen af israelitterne var smukkere end han; han var et hoved højere end alt folket.

Men selv om Saul blev kaldet til at være konge, så gik der ikke ret længe før Gud angrede på at Han kaldte Saul til konge. Men det var ikke fordi Saul manglede potentiale. Han var fra en velstående familie, han var ung, smuk og et hoved højere end resten.

Men i **1. Samuels bog 15:16-31** ser vi at Saul's problem var at Han, selv om han indsat som konge, ikke så på sig selv om en leder. Han havde et lille billede af sig selv (v. 17) og dette førte til at Han ud af frygt for folket føjet sig efter deres ønsker (v. 24), selv om han vidste at det var imod Guds befaling.

Saul forstod aldrig rigtig hvad lederskab var, og den dagen når han skal salves til konge så ser vi at han gemte sig for folket (1. Samuelsbog 10:21-22). Når han så var indsat som konge var han usikker og stolte mere på sin position end på sit kald.

Efter Saul ser vi at David blev salvet til konge, men i menneskers øjne så havde David langt fra samme potentiale som Saul havde. Han kom ikke fra en velstående familie og var den mindste blandt sine brødre. Hvordan kan det så være at David bliver Israels bedste konge?

Når man studerer Saul's og Davids liv så ser vi at der er mange ligheder mellem dem.

Ligheder mellem Saul og David

1. Begge var kaldt af Gud

- men Saul havde svært med at forandre selvbillede og så derfor aldrig på sig selv om leder. Selv om han var salvet, så var det som om han aldrig virkelig stode på det kald og den salvelse han havde.

2. Begge havde privilegiet af at have en gudsmand til at vejlede dem

- men siden Saul ikke så på sig selv om en leder, så var han bange for folket. Dette førte til at selv om han fik udmærket råd og vejledning, så føjet han sig heller efter hvad folket ville end efter hvad Gud havde sagt.

3. Begge opleve vanskeligheder

- Saul manglede initiativ, og dette kommer tydelig til syne i historien om Goliath. Saul var Guds salvede konge, men af frygt lod han dag efter dag Goliath spotte Gud, uden at Han gik til angreb.
- Når David kommer, så ser vi at det ikke tog lang tid før David tog initiativ og gjorde noget med situationen.

4. Begge syndede

- men Saul bortforklarede altid sin synd og søgte hele tiden at retfærdiggøre sig selv. David derimod var hurtig til at indrømme sine fejl og omvende sig.

Villighed til at udvikle sig

Saul så aldrig på sig selv om en leder, men når han blev salvet til konge så tænkte han at folket automatisk ville følge ham. Saul søgte hele tiden at få folket til at følge ham, for det var jo ham der var salvet til konge.

Når David bliver salvet til konge, så ser vi ikke at han higer efter positionen. Selv efter at han var salvet konge, så tjente han Saul i mange år - selv om han godt var klar over at Gud havde forkastet Saul og at det var han der var salvet til at være konge.

Sider ved sig selv som Saul aldrig gjorde noget med:

- FRYGT: Saul var fuld af frygt helt fra han blev salvet til konge og til den dag han døde.
- UTÅLMODIGHED: Selv om Samuel havde givet Saul besked om at vente med at ofre til han kom, så ser vi at Saul's utålmodighed gjorde at han tog sagen i egne hænder. Dette var en svaghed der fulgte ham hele livet.
- FORNÆGTELSE: Selv når Samuel netop havde givet klar besked om at Saul var forkastet som konge, så ser vi at Saul opfører sig som om ingenting er galt.
- SJALUSI: Fordi Saul var usikker på sig selv, førte det til at han led under jalusi og dette førte til at han gjorde dumme ting.
- VREDE: Saul havde nemt for at blive vred, og når han var vred så var det ikke smart at være i nærheden.

Omstændigheder David ikke lod blive til en hindring

- Han kom ikke fra en mægtig familie og var den yngste i huset
- Når David blev salvet til konge holdt Saul fast i sin position som kong. Men David lod ikke dette blive en hindring, og han overlod situationen til Gud og brugte tiden på at forberede og udvikle sig som leder.
- Mangel på erfaring stopper ikke David, når han så at noget måtte gøres. Selv om han ikke var en kriger, så nølet han ikke med at gå til kamp imod Goliath.

.

